

ԲԱԶՄԱՎԵՊ

ՕՐԱԳԻՐ

ԺԵ ՏԱՐԻ, ԹԻՒ 9.

1857

ՄԱՅԻՍ 1.

բարոյական

Ա. Զ Գ Ա Ց Ի Ն

Հետացեալ առաջնորդած նաև ընտիր միաբան ազգը ցրուած կը բշուառանայ :

Արդ եթէ գերդաստանի մը անձինք այդպէս կը թշնամացընէ այդ անմեղ սովորութիւնը, հապա ի՞նչ չարիք ըստեր տարածուած ցրուած ազգի մը վըրայ : Խլողունք հիմա հին ժամանակներուն դիպուածները, սովորութենէ առաջ եկած այն ատեններուն դժբաղդ պատահարները . հիմակուան ազգերնուս վիճակին վրայ ազուրնիս դարձընենք : Այս տեսնենք զինքը ցրուած, օտարացած իրարմէ, այլ և այլ սովորութիւններու մէջ զարգացած . որուն մեծ մասն ալ դեռ խորին տպիտութեան մէջ մնացած դժբաղդ ժամանակիս դէպերէն ստիպուած . և թէպէտ հիմա ընդհանրապէս ազգութեան գաղա-

փարը մտքերնուն մէջ արթընցած՝ կ'ուզեն միաբան սիրով ազգին պայծառութեանը վրայ աշխատիլ, բայց որչափ որ ալ կը ջանան, չեն կրնար միաբանիլ . և աշխատանքներնուն և ջանքերնուն շատը՝ կարծես թէ աւելի իրարու վնասելու համար է՝ քան թէ լուսաւորելու . հնարք կը մտածեն քակտելու իրարու ըրածը և ոչ շինելու, մի միայն դիտմունքնին ուղղած ըլլալով իրենց սովորութենէն շխոտորիլը . և առանց քննելու՝ անոնց վրայ պնդել կենալը իրաւունք և խոհեմութիւն կը կարծեն :

Բայց ըսես թէ՝ որովհետեւ սովորութիւնը փոխել դժուար է, պէտք է որ բաւական համարինք սովորեցընելը ազգայնոց՝ որ սովորութեանց տարբերութեանը համար զիրար չարհամարհէն .

մանաւանդ այնպիսի սովորութիւններու համար՝ որ հաւատոյ կը վերաբերին . և թէ՝ զայս բանս ամէն ազգայինք հասկրնալէն ետե , ամենքը մէկ սիրտ մէկ հոգի կրնան աշխատիլ ազգին աղէկութեանը վրայ : Ի՞այց չէ այդպէս . խօսքով կ'ըսուի դիւրին ճամբայ մը գտնելու փափաքով , բայց փորձը կը ցուցընէ թէ այդ անկարելի է . վասն զի շիտակ հաւատքը հիմն է , ամէն ճշմարտութեանց և վախճան ամէն տեսակ կը թութեանց և լուսաւորութեանց՝ որով ճշմարիտ և յաւիտենական երջանկութիւնը պիտի ձեռք ձգեն մարդիկ . ուստի մէկն որ կը ճանչնայ թէ ամէն ազգայինք մէկ մարմին մըն են , և ինքն ալ ան մարմնոյն մէկ անդամն է , և թէ ամէն մէկ անդամը իրեն ինկած օգնութիւնը պիտի ընէ բոլոր մարմնոյն անդամներուն՝ որ ինքն ալ անոնց հետ մէկտեղ երջանիկ ըլլայ , բնական է որ ամէն բանէն առաջ շիտակ հաւատքը փնտուելու հետ կ'ըլլայ , ու ամենուն ալ զայն սովորեցընելու կը ջանայ : Ի՞այս բանիս կարեորութիւնը անկից ալ յայտնի է որ՝ հաւատոյ մասանց մէջ տարածայն կարծեաց վրայ եղողներուն սրտերնուն խորը ծածկուած կ'երեւայ իրարու վրայ մէկ բնական ատելութեան կիրք մը , որ անկարելի կ'ընէ անոնց առանց մէկ սրտի պաղութիւն մը երեցընելու մէկ սիրտ մէկ հոգի ըլլալն , ինչպէս որ երկու հաւատակցաց մէջ : Ի՞հա Այրոպա ծաղկած ազգերու մէջ ևս տիրող հաւատքն ունեցող անձինք կը միաբանին , և ուրիշ կարծեաց հետեւող անձինք առ հարկի կը լոեն ազգին օգտին համար , տեսնելով որ իրենց տարածայնելով իրենք իրենց կը վնասեն . որովհետեւ ազգին տիրող մասը իրենց ազգային յառաջադիմութիւնը՝ առանց օգնութեանը կարօտ ըլլալու ալ կը հոգան : Իսկ մեր ազգը ցրուած ըլլալով այլ և այլ պետութեանց հպատակութեան տակ , չեն կրնար ոմանք տիրող մասն ըլլալ՝ և ուրիշներուն ալ իշխելով ազգին ծաղկումը միաբանութեամբ յառաջադիմութիւնել . և այս պատճա-

ռաւ տարածայնութիւնը կը տիրէ և ծաղկումը կը դադրի : Ա ամս որոյ մեր ազգին օգտելու ուրիշ ճար չկայ , բայց եթէ ջանալով վերցընել սովորութենէ առաջ եկած տարածայնութիւնքը :

Հիմա մէկը կրնայ ըսել թէ մեր ազգին մէջ երեցած տարածայնութիւնը սովորութենէն առաջ եկած չէ , այլ հաւատոյ մասանց վրայ է . Ճշմարտութեան վրայ է մէջերնիս եղած խնդիրը : — Երանի թէ այնպէս ըլլար . վասն զի այն ատենը միաբանելու հարկը տեսնելով կողմերը մէկտեղ կուգային , առանց նախապաշարեալ կրից իրարու միտքը կը հասկրնային և այնպէս դիւրաւ կը միաբանէին . որովհետեւ վիճողներուն երկու կողմն ալ առանձին հաւատքնին բաժնող հերեսիովտապետ մը չունին . երկու կողմն ալ իրենց գլուխ Ո . Ուստաւորիչն և անոր վարդապետութիւնը կ'ընդունին , և նոյն սուրբ Հարքը իրենց վարդապետ եկեղեցւոյ կը ճանչնան . վէճը կը մնայ անոնց գրուածքը հասկրնալուն վրայ . որով յայտնի ալ կ'իմացուի որ տարածայնութիւննին սովորութենէ առաջ եկած է՝ որ ժամանակաւ տարրացեր ու այսպիսի մեծ պատակումն ազգին մէջ ըրեր է : Ուրեմն ինչուան որ չճանչնան ազգայինք թէ մեր ազգին տարածայնութեան պատճառն է այս ունակացած սովորութիւնը , ու ինչուան որ առհասարակ իրերեւ վնասակար մնլութենէ մը չզգուշանան անկից , և ինչուան որ չանդրագաւնան թէ շատ անգամ իրենց պընդած կարծիքնին իրենց սովորութիւնը պաշտպանելու համար է , չէ թէ ճշմարտութիւնը , անօգուտ է յուսալ մեր ազգին մէջ միաձայնութիւն և յառաջադիմութիւն : Ի՞այց ինչպէս կրնայ մէկը ճանչնալ թէ իր տարածայնելը ուրիշներէն ճշմարտութիւնը պաշտպանելու համար չէ , այլ է ՚ի սովորութենէ , վասն զի ոչ ոք կ'ընդունի իր վըրայ այդպիսի պակսութիւն մը : Ի՞այդ բանդ յայտնի է նշաններէն , զորոնք թէ և մարդս չուզէ իր անձին վրայ տեւանել , բայց ամենքն ալ իրարու վրայ

յայտնի կը տեսնեն . և արդարակորով
անձ մը՝ եթէ առանց կրից մտածելու
ըլլայ , իր անձին վրայ ալ կրնայ դի-
տել : Արուն գլխաւոր նշանն այս է . երբ
մէկը սրտին մէջ հակառակութիւն կը
կրէ յազգայնոց ոմանց դէմ ինչ և իցէ
պատճառաւ ազգային խնդրոց վրայօք ,
ամենեին շտարակուսուի թէ անոր տա-
րածայնութեան պատճառն է սովորու-
թիւնը՝ և ոչ եթէ շշմարտութիւնը :
Վասն զի ուղղախոհ մարդը որ պարզ
սրտով միութեան սէր ունի , իր դիտմուն-
քը բոլորովին կ'ուղղէ շշմարտութիւնը
փնտուելու՝ բաղդատելով լսածներն ու
տեսածները իրարու հետ՝ ինչուան որ
գտնէ . և յետ այնորիկ եթէ տեսնէ որ
ուրիշները կը տարածայնին իրմէ բանի
մը վրայօք , չարհամարհեր , այլ անոնց
պատճառներն ալ քննելու հետ կ'ըլլայ .
և երբ կ'իմանայ թէ անոնց իրմէն տա-
րածայնիլը այն բանին մէջ շշմարտու-
թիւն ճանչնալէն առաջ չի դար այլ
բնական իրենց այնպէս սովորած ըլլա-
լէն , և թէ մոքերնին սովորութենէն
կապուած բռնուած է , այլ ևս անոնց
չհակառակիր , զիրենք ալ չատեր . այլ
ինքն որ սովորութեան գերի չէ և մեծ
զգուշութիւնով ամէն բանի մէջ շըշ-
մարտութիւն փնտուելու հետ է , անոնց
տկարութեանը ցաւակից կ'ըլլայ՝ և
ձեռքէն եկած օգնութիւնը անոնց ընե-
լէն ետ չկենար , դիտնալով՝ թէ տրա-
մաբանութեն սովորութեան դէմ եղած
շշմարտութիւնը հասկընալը և ընդունիլը
մեր բնական կարողութենէն վեր է :

Աւրեմն ինչ ճար կրնայ ըլլուիլ որ
մարդիկ իրենց ունակացեալ սովորու-
թեանը հետեւելով չըմտածեն , չգոր-
ծեն : Այէկ կողմանէ այդ բանոդ անկա-
րելի է . ուրիշ կողմանէ՝ չէ թէ միայն
կարելի է , այլ և եթէ գործունեայ կա-
մօք , շշմարտութեան սիրով ազգին մէ-
ջէն խօսքի տէր մարդիկ սկսին մտա-
ծել , կարելի է և դիւրին : Աը տեսնենք
որ միշտ ազգի մը յառաջադիմութիւնը
այն ատենը յաջողեր է , երբոր քիչ
և ուղղադատ անձինք իրենց վարմուն-
քով ազգին հաւտացուցեր են իրենց

արդարասէր ըլլալին , ու իրենք մէջեր-
նին միաբանելը ու կարգի դրեր են ազ-
գին գործքերը : Այս ըսածներէս ինք-
նին կը հետեւի՝ թէ քանի որ ազգին
գլխաւոր խօսքի տէր եղող մասին մէջ
պակաս են խոհեմ , ազգասէր , ուղղա-
դատ անձինք՝ այս բանս չյաջողիր . իսկ
երբոր այս տեսակ անձինք շատնան և
ուզեն ձեռք զարնել , և ոչ օր մը կ'ուշա-
նայ : Այւ միթէ չկա՞ն հիմա ազգերնուս
գլխաւորներուն մէջ խոհական և ար-
դարասէր անձինք . կան արդարե , այլ
ցրուած և քաշուած անգործ . բայց այս
իրենց անգործութիւնը ըրսեմ թէ է 'ի
յուսահատութենէ , այլտեսնելով յու-
նակացեալ սովորութենէ երկառաւ-
կեալ տարածայն կարծեաց բազմութիւ-
նը և զանոնք միաբանելու անհնարու-
թիւնը , մեծ վհատութեան մէջ ըն-
կած , ձեռքերնին քաշած կը դիտեն թէ
ասոր ծայրը ուր պիտի երթայ . և չկա-
րենալով յաջող ընթացքի նշան մը
տեսնել . Խորենացւոյն ողբը խառնե-
լով իրենց հառաջանաց ձայներուն հետ՝
Աստուծոյ ողորմութեան գուռը զարնե-
լու հետ են , որ ինքն ճամբայ մը ցուցը-
նէ : Անոր համար հիմա մենք քաջալե-
րական յորդոր կը մատուցանենք այնպի-
սիներուն՝ որ աշխոյժնին վառեն , սիրտ
առնեն , ելլեն 'ի գործ մատզին . չժո-
ղուն ասպարէզը ռամկական սովորու-
թեամբք կապուած մոքերուն՝ որ հա-
կառակութեան ձայներ արձակելէն և
լսելէն ուրիշ բանի կարողութիւն չու-
նին . որոնք սովորութեան կարծիքնե-
րով նախապաշարուած , ամէն լսածնին
կարդացածնին հազարումէկ ծուռ մըտ-
քերու կը տանին ու հակառակութեան
ոգւով նոր ձայն մը կ'արձըկեն : Արոնք
հիմա այս մեր գրուածքն ալ նոյնպիսի
նախապաշարեալ մտօք կարդալով գուցէ
ջանան ծաղրական մեկնութեամբք ար-
համարհելի ընել . որոնք արժանի են
ցաւակցութեան և ոչ ատելութեան .
զի ըստ առածին՝

“ Օ որ ինչ ոք կըրէ

“ Օ այլս ի նոյն կարծէ .. :

Արդ հիմա մեր յորդորն այս է՝ որ

ազգին օգնելու զողով խոհական անձինք, որ կողմէն ալ որ ըլլան, սովորութեանց նախապաշարմունքը մտքերնէն դուրս ընելով յառաջ անցնին, մէկտեղ գան. իրենք ազգին առաջաւորներն ըլլալով, ազգին գլխաւոր անդամներն են, անդամները պէտք է զիրար հոգան, ևս առաւել գլխաւորներուն կ'իյնայ այս հոգը: Ակսին հարցընել, տեղեկանալ, իրարու միտք հասկընալ. ատելութեան, բաժանմունք պատճառող կարծիքները, ինչպէս որ ամէն մարդ իր վրայ չունի, իրարու վրայ ալ ունենալէն դադրին: Եւ ասոնց առջի գործքերնին ըլլայ ցուցակի վրայ առնուլ այն ամէն անձանց անունները՝ որ կարող են ազգին ընդհանրութեանը խօսք հասկընել և իրենք ալ խօսք հասկընալ: Եւ որպէս զի ամեննեին մէջ ըմտնեն նախապաշարեալ, սնոտի, սովորութեան ծուռ կարծիքներ, և չպղտորեն խորհուրդներուն ուղղադատութիւնը, որովհետեւ այս ընտրեալ անձինք պիտի ըլլան ընդհանուր ազգին աչք, միտք և բերան, այս ընտրութեան թուոյն մէջէն դուրս թողուն և. Հաւատքնին ծալլած անձինքը. Բ. Օ անոնք՝ որ ինչուան հիմա սաստիկ կրքով կարծիք մը պաշտպանելու հետ եղեր են. Գ. Օ անոնք՝ որ կարծիքնին փոխելու ատեն իրենց շահէն կորուստ ընելու վտանգի մէջ են. Դ. Օ անոնք՝ որ մտքերնին դրած են թէ կարծիքնին փոխելով իրենց պատուեն պիտի իյնան. Ե. Օ անոնք՝ որ ազգին մէջէն մէկ տեսակ անձանց դէմ բնական իբրև անյաղթելի ատելութիւն մը ունին: Արովհետեւ այս առիթներու մէջ գտնուող անձինք թէ և ուղղախոչ ըլլան, և սրտանց ուզեն, չեն կրնար իրենց ուղիղ դատմունքը գործածել առանց նախապաշարմունք մը մէջը խառնելու, որովեւ շփոթից պատճառ կ'ըլլան:

Եթէ այսպիսի ուղղութեան սիրով, և այսպիսի զգոյշ ընտրութեամբ սկսին ազգին առաջաւորները միաբանիլ ազգին ընդհանուր օգուտը մտածելու, տարակոյս չկայ՝ որ կը յաղթանակեն, կը պսակուի գործքերնին. և այն սովորու-

թիւնը որ ինչուան հիմա ամենուն մը տայ մէջ ծածկուած՝ երկպառակութիւն ձգելով ազգին վնասելու հետ էր, կը խայտառակի, և ուղղութիւնը կը տիրէ ու զազգը կը կապէ 'ի մի սիրտ և 'ի մի հոգի: Այս միթէ այս միջոցիս չալլատիր հնացեալ սովորութիւնը ձայնը բարձրացընելով որ ինքն իշխող ըլլայ իր երկպառակ, տարածայն արբանեակներով. այո. բայց ազգին միութիւնը կարգաւորողներուն քաջութիւնը այն պիտի ըլլայ՝ որ տարածայն կարծիքները վերցընելէն ետքը՝ հաստատուն օրէնքով այն պիսի ինքնազլուխ գոյմունքները լուցընեն, և բնական օրինաց հիման վրայ քաղաքական օրէնք մը սահմանեն:

Հ. Պ. Մ

Մահ գուշակեալ ի պառաւանց :

Մանուկ եղէ ես երբեմն
Խմ մօր միայն ընծայեակ .
Երբ այծեղջիւր ի տուն էջ¹.
Չենեց մայր զիս Ա աղենակ :
Պառաւք գուշակ լինէին,
Ուշ չար աստղի եմ անկած .
Տառպելութիւն, կեանք մաշուն ,
Խնձ մահ հասնի կարծաւրաց²:
Մայր իմ անգութ զիս Ճօշեց³
Օ ի չար աւուրց եմ դիպել .
Որդի չարբաղդ, ասէր, դու⁴
Խմ օրերուն սեւ կապել:
Այժ մի սեւուկ ինձ մայր ած ,
Օ քկեց ի յիւր ըստենէց .
Ախսատ, գանկոծ զիս արար ,
Ռզէնէր գլխոյ իմ Ճողեց :
Համբոյը մի մօր ինձ չերետ ,
Եւ ոչ ժըպիտ մի գորվոյ .
Դըրգուր ածեց լակոտին ,
Այրէցք եղեւ իմ հոգոյ :
Արպէս երեխ բողորդի
Օ իս յերեսաց իւր ընկէց ,
Հաց և ջըրիկ մուրացոյց .
Քաղցրիկ օրերս ծըւատեց :

1 Յաստեղատուն :

2 Կարծաւուրց :

3 Նեղել. զլուել: